

عنوان مقاله:

اهمیت دین در حکومت داری از دیدگاه خواجه نظام الملک طوسی (با تأکید بر سیاست نامه)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی مشهدی - دانشیار گروه حقوق عمومی دانشگاه قم

ژاله غنی کله لو - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

سیاست نامه (سیرالملوک) خواجه نظام الملک طوسی که افزون بر جنبه ادبی، به دلیل پرداختن به تاریخ اجتماعی، مسائل حقوقی و اوضاع سیاسی و فرهنگی ایران از ارزشمندترین آثار سده پنجم در زبان و ادبیات فارسی میباشد از دیرباز مورد توجه نویسندگان داخلی و محققان غربی بوده است. از سوی دیگر، دین در بیشتر دوره های تاریخی پیوند وثیقی با سیاست و دولت داشته است، لذا با درنظرداشتن این مهم به دنبال پاسخگویی به این سوال هستیم که دین تا چه میزان در حکمرانی مطلوب که موردنظر نظام الملک است دارای اهمیت است. این پژوهش با درپیش گرفتن روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای با مذاقه در سیاست نامه درصدد پاسخگویی به پرسش یاد شده برآمده است. خواجه نظام الملک با نگارش سیاست نامه و با مخاطب قرار دادن فرمانروا، با طرح اندیشه سیاسی جدید در ایران که تا دوره مشروطیت ادامه یافت، با تکیه بر اندیشه ایرانشهری، دین و دولت را همزاد و جدایی ناپذیر از هم میداند چرا که دین یکی از ارکان اساسی اندیشه وی به شمار میرود. در نتیجه در سیاستنامه با مواردی مواجه میشویم که نظام الملک با محور قرار دادن دین، آیین حکومت داری را در خطاب به سلطان بیان میدارد؛ اصل مسئولیت، اصل پاسخگویی، نظارت شرعی بر بازار، اصل مشورت در امور عمومی، رضایتمندی مردم از حکومت و ضرورت التزام به دین در مستخدمین دولتی از جمله مواردی است که به وضوح اهمیت دین در حکومت داری را در سیاستنامه بیان میدارد.

کلمات کلیدی:

سیاست نامه، خواجه نظام الملک طوسی، حکومتداری، دین، توامانی دین و سیاست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131402>

